

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 к 2/2022
25.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Невенка Важић, у предмету предлагача АА и ББ из ..., улица ... број .., одлучујући о жалби предлагача, изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Р4-К 1/22 од 05.04.2022. године, у предмету заштите права на суђење у разумном року, након спроведеног испитног поступка, донео је дана 25. маја 2022. године

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача АА и ББ и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Апелационог суда у Београду Р4-К 1/22 од 05.04.2022. године.

Образложење

Предлагачи АА и ББ су дана 29.04.2022. године поднели Врховном касационом суду, преко Апелационог суда у Београду, жалбу против решења Апелационог суда у Београду Р4-К 1/22 од 05.04.2022. године, којим је одбијен приговор предлагача за заштиту права на суђење у разумном року и убрзање поступка у предмету Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1034/21, као неоснован. У жалби је наведено да се иста подноси на основу чланова 14, 15. и 16. Закона о заштити права на суђење у разумном року, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји жалбу и утврди да постоји повреда права на суђење у разумном року у предмету Апелационог суда у Београду Р4-К 1/22 који се води по жалбама изјављеним на пресуду Вишег суда у Београду К бр.193/2018 од 12.05.2021. године, у погледу дужине трајања поступка.

Одлучујући о жалби на основу одредаба чл. 16, 18. и 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/15) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ бр. 25/82, „Службени гласник РС“ бр. 6/15), Врховни касациони суд је испитао побијано решење применом одредбе члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, са изменама) и закључио да је жалба неоснована.

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду у смислу одредбе члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, којом одредбом је предвиђено да председник непосредно вишег суда може Годишњим распоредом послова да одреди једног судију или више судија да, поред њега, воде поступак и одлучују по жалбама.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тач. 1, 2, 3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према стању у списима, предлагачи АА и ББ су дана 21.03.2022. године поднели приговор ради утврђења повреде права на суђење у разумном року и убрзања поступка у предмету Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1034/21, који приговор је побијаним решењем одбијен као неоснован.

Из списка предмета прозилази да је предмет Кж1 бр.1034/21 у Апелациони суд у Београду примљен дана 23.11.2021. године и истог дана изнет поступајућем судији, након чега је послат Апелационом јавном тужиоцу у Београду како би у смислу одредбе члана 445. став 3. ЗКП размотрио списе предмета и ставио свој предлог. Након тога, дана 28.01.2022. године, донета је наредба којом је заказана јавна седница пред Апелационим судом у Београду за 03.03.2022. године, на коју су поред Апелационог јавног тужиоца позвани и петорица окривљених и осам адвоката. Позиви су експедовани 08.02.2022. године, при чему окривљеном ВВ позив није могао бити уручен на суду познатој адреси, већ се повратница вратила са назнаком да је одсељен, те дана 23.02.2022. године издата наредба да се позив за седницу већа за овог окривљеног истакне на огласној табли суда.

Седница већа заказана за 03.03.2022. године није одржана услед недостатка процесне претпоставке, обзиром да није било доказа да је окривљени ГГ уредно обавештен, те је следећа седница заказана за 26.05.2022. године.

Из списка предмета утврђује се и да је пресуда Вишег суда у Београду К бр.193/2018 донета дана 12.05.2021. године и да је сачињена на 112 страна, да су против ове пресуде жалбе изјавили Виши јавни тужилац у Београду, окривљени ГГ и окривљени ДД, као и браниоци окривљеног ГГ – адвокати Војислав Бабић и Шиме Секулић, браниоци окривљеног ЂЂ – адвокат Аца Милутиновић и адвокат Драган Радишевић, бранилац окривљеног ЕЕ – адвокат Душко Лапац, те бранилац окривљеног ДД - адвокат Татјана Раичевић, док су одговоре на жалбу јавног тужиоца изјавили браниоци окривљених – адвокати Васо Остролучанин, Драган Радишевић и Татјана Раичевић.

Поред наведеног, из списка предмета произилази да се у конкретном случају ради о сложеном предмету, јер се у њему води поступак против петорице окривљених, којима је стављен на терет већи број комплексних кривичних дела, са сложеним чињеничним описима и обимним доказним материјалом. Наиме, окривљеном ГГ стављено је на терет извршење два кривична дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ, два кривична дела изнуда у покушају из члана 214. став 4. у вези става 1. и 2. у вези члана 30. КЗ и из члана 214. став 3. у вези става 1. у вези члана 30. КЗ, окривљеном ЂЂ стављено је на терет извршење кривичног дела убиства у покушају из члана 113. у вези члана 30. и 33. КЗ, окривљенима ДД и ЕЕ кривично дело изнуде у покушају из члана 214. став 4. у вези става 1. и 2. у вези члана 30. КЗ, а окривљеном ДД и кривично дело изнуда у покушају подстрекавањем из члана 214. став 4. у вези става 1. и 2. у вези члана 30. и 34. став 1. КЗ, док је окривљеном ЖЖ кривично дело изнуда у покушају из члана 214. став 4. у вези става 1. и 2. у вези члана 30. КЗ.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да се при одлучивању о правним средствима којим се штити право на суђење у разумном року уважавају све околности предметног суђења, пре свега, сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значаја предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлуке.

Имајући у виду све чињенице и околности овога случаја, по налажењу Врховног касационог суда, правилно је поступио Апелациони суд у Београду када је одбио приговор предлагача ради убрзања поступка у предмету тог суда Кж1 бр.1034/21, као неоснован.

Наиме, приликом оцене да ли је конкретан кривични поступак вођен у разумном року или не, треба узети у обзир целокупан период трајања жалбеног поступка у конкретном случају, односно чињеницу да је предмет Кж1 бр.1034/21 у Апелациони суд у Београду примљен 23.11.2021. године, те да је већ 28.01.2022. године донета наредба којом је заказана јавна седница пред тим судом за 03.03.2022. године, али да ова седница није одржана јер није било доказа да је окривљени ГГ уредно обавештен, након чега је следећа седница заказана за 25.06.2022. године.

Дакле, пред Апелационим судом у Београду овај поступак се води непуних шест месеци. При томе, у конкретном случају поступак се води против великог броја окривљених, за велики број комплексних кривичних дела, са сложеним чињеничним описима и обимним доказним материјалом, при чему заказана седница већа није могла бити одржана због недостатка процесних претпоставки, јер није било доказа да је окривљени ГГ уредно обавештен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је оценио да је жалба предлагача АА и ББ неоснована, па је применом члана 18. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, донео одлуку као у диспозитиву решења.

Судија
Невенка Важић, с.р.

Поука о правном леку:

Против овог решења није дозвољена жалба у смислу члана 21. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић